

Naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Prowadzący: Liliana Ochmańska

Dyscyplina finansów publicznych to przestrzeganie zasad prawidłowej gospodarki finansowej środkami publicznymi, których naruszenie może spowodować pociągnięcie do odpowiedzialności.

Za **naruszenie dyscypliny finansów publicznych** uważa się czyny popełnione w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany. Odpowiedzialność jest ponoszona zarówno za umyślne, jak i nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Aktami prawnymi regulującymi naruszenie dyscypliny finansów publicznych są:

- ustawa z 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych;
- rozporządzenie Rady Ministrów z 5 lipca 2005 r. w sprawie działania organów orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz organów właściwych do wypełniania funkcji oskarżyciela;
- rozporządzenie Rady Ministrów z 5 lipca 2005 r. w sprawie rejestru prowadzonego przez Główną Komisję Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych.

PODSTAWOWE ZASADY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Podstawowe zasady odpowiedzialności to:

1. zasada odpowiedzialności za czyn określony w ustawie;
2. zasada odpowiedzialności za czyn zawiniony;
3. zasada prymatu stosowania ustawy nowej.

Zasady odpowiedzialności – czyn bezprawny, karalny, zawiniony i karygodny

Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, która popełniła czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.

Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia.

Nie dochodzi się odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, którego stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy.

Zasady odpowiedzialności – strona podmiotowa

Odpowiedzialność jest ponoszona zarówno za umyślne, jak i nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych. **Naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest popełnione umyślnie**, jeżeli sprawca miał zamiar je popełnić, to jest chciał je popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godził. Do umyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych dochodzi wtedy, gdy sprawca obejmuje swoją świadomością wszystkie znamiona czynu. Naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest popełnione umyślnie, jeżeli sprawca miał zamiar je popełnić, to jest chciał je popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godził. Umyślne naruszenia dyscypliny finansów publicznych są zatem przez sprawcę zawsze zamierzone, choć nie zawsze chciane.

Naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest popełnione nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia popełnił je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych przewidywał albo mógł przewidzieć. W przypadku nieumyślnego naruszenia sprawca nie ma zamiaru popełnienia czynu. Nie zachowuje natomiast reguł ostrożności, popełniając czyn, mimo że możliwość jego popełnienia przewidywał (lekkomyślność) albo mógł przewidzieć (niedbalstwo). Inaczej mówiąc, lekkomyślność polega na świadomym naruszeniu reguł ostrożności – sprawca przewiduje możliwość popełnienia czynu. Niedbalstwo różni się od lekkomyślności brakiem świadomości sprawcy, że narusza zasady ostrożności, których miał obowiązek przestrzegać.

Przykład nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych

Stan faktyczny

Obwiniony kierownik jednostki budżetowej dokonał zlecenia zamówienia publicznego na dostawę sprzętu komputerowego wraz z oprogramowaniem, chociaż wykonawca powinien zostać wykluczony z postępowania, ponieważ nie złożył dokumentów potwierdzających spełnienie warunków udziału w postępowaniu. W SIWZ wskazano, że wykonawca złoży wraz z ofertą „wykaz zrealizowanych prac w zakresie przedmiotu zamówienia z ostatnich 3 lat” oraz „dodatkowo 3 referencje z ostatnich 3 lat z zakresu przedmiotu zamówienia”. Wykonawca złożył tylko „wykaz zrealizowanych prac”, dlatego powinien zostać wykluczony z postępowania, a złożona przez niego oferta powinna zostać odrzucona.

Przewinienie

Naruszenie art. 7 ust. 3 i art. 24 ust. 2 pkt. 3 i ust 4 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, tj. naruszenie dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt. 4 ustawy z 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Orzeczenie

Winy nieumyślnego naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Kara upomnienia oraz obciążenie na rzecz Skarbu Państwa kosztami postępowania w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Przykład umyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych

Stan faktyczny

Obwiniony dyrektor instytucji kultury dokonał zlecenia robót remontowo-budowlanych. Jednym z kryteriów oceny ofert według ogłoszenia o postępowaniu był termin wykonania zamówienia – ustalona waga 20%. W wyniku postępowania wpłynęło kilka ofert, każda z miesięcznym terminem realizacji zamówienia. W umowie z wybranym wykonawcą termin realizacji określony aneksem do umowy został wydłużony o kolejne 2 miesiące.

Przewinienie

Naruszenie zasad uczciwej konkurencji – art. 7 ust. 1 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ponieważ gdyby dokonać oceny ofert według rzeczywistego terminu realizacji najkorzystniejsza byłaby oferta innego wykonawcy. Naruszenie art. 144 ust. 1 ustawy PZP. Naruszenie dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Orzeczenie

Winny umyślnego naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Kara upomnienia oraz obciążenie na rzecz Skarbu Państwa kosztami postępowania w wysokości 10% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Zasady odpowiedzialności – stopień szkodliwości

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych istotna jest waga naruszonych obowiązków, sposób i okoliczności ich naruszenia, oraz skutki naruszenia, a w szczególności:

- 1) wysokość uszczuplonych środków publicznych;
- 2) kwota środków publicznych niewpłaconych lub niezwróconych na właściwy rachunek budżetu państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych;
- 3) kwota środków publicznych wydatkowanych bez upoważnienia lub z jego przekroczeniem albo niezgodnie z przeznaczeniem;
- 4) wysokość zobowiązań zaciągniętych bez upoważnienia lub z jego przekroczeniem;
- 5) kwota odsetek, kar i opłat zapłaconych wskutek zwłoki w opłaceniu należności.

Zasady odpowiedzialności – czas popełnienia czynu

Naruszenie dyscypliny finansów publicznych uważa się za popełnione w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany.

Zasady odpowiedzialności – prawo intertemporalne

Jeżeli w czasie orzekania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia tego naruszenia, stosuje się ustawę nową, z tym że należy stosować ustawę obowiązującą w czasie popełnienia naruszenia, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy. Jeżeli według nowej ustawy określone działanie lub zaniechanie objęte orzeczeniem nie stanowi już naruszenia dyscypliny finansów publicznych, ukaranie ulega zatarciu z mocy prawa.

Zasady odpowiedzialności – zbieg przestępstw i kara łączna

Sprawcy, który dopuścił się kilku czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a sprawa o te czyny jest objęta jednym postępowaniem, wymierza się jedną karę za wszystkie czyny.

Naruszenie dyscypliny a odszkodowanie

Ukaranie osoby odpowiedzialnej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie ogranicza praw Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych do dochodzenia odszkodowania za poniesioną szkodę.

Zasady odpowiedzialności – zbieg przepisów

Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest niezależna od odpowiedzialności określonej innymi przepisami prawa.

- a) w razie wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie albo wykroczenie skarbowe, o czyn stanowiący równocześnie naruszenie dyscypliny finansów publicznych, postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych zawiesza się do czasu zakończenia postępowania karnego, postępowania w sprawie o wykroczenie albo postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe albo wykroczenie skarbowe;
- b) w razie prawomocnego skazania za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie albo wykroczenie skarbowe, będące równocześnie naruszeniem dyscypliny finansów publicznych, wszczęte postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych podlega umorzeniu.

WYŁĄCZENIA ODPOWIEDZIALNOŚCI

Wyłączenie odpowiedzialności – błąd co do bezprawności czynu

Nieświadomość tego, że działanie lub zaniechanie stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych, nie wyłącza odpowiedzialności, chyba że nieświadomość była usprawiedliwiona.

Wyłączenie odpowiedzialności – okoliczność wyłączająca winę

Nie popełnia naruszenia dyscypliny finansów publicznych osoba, która z powodu choroby psychicznej lub innego zakłócenia czynności psychicznych nie mogła w czasie popełniania czynu rozpoznać jego znaczenia lub pokierować swoim postępowaniem.

Nie stosuje się tego wyłączenia, gdy zakłócenie czynności psychicznych zostało spowodowane wprawieniem się w stan nietrzeźwości lub odurzenia w wyniku własnego działania.

Wyłączenie odpowiedzialności – stan wyższej konieczności

Nie dochodzi się odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w przypadku działania lub zaniechania podjętego wyłącznie w celu ograniczenia skutków zdarzenia losowego. Zdarzenie losowe to zdarzenie wywołane przez czynniki zewnętrzne, którego nie można przewidzieć z pewnością, w szczególności zagrażające bezpośrednio życiu lub zdrowiu ludzi lub grożące powstaniem szkody niewspółmiernie większej niż spowodowana działaniem lub zaniechaniem naruszającym dyscyplinę finansów publicznych.

Wyłączenie odpowiedzialności – okoliczność wyłączająca karalność

Osoba, która naruszyła dyscyplinę finansów publicznych wskutek wykonania polecenia przełożonego albo kierownika jednostki, albo dysponenta środków publicznych, organu nadzorującego lub organu założycielskiego, nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli przed wykonaniem polecenia zgłosiła pisemnie zastrzeżenie i, pomimo tego zastrzeżenia, otrzymała pisemne potwierdzenie wykonania polecenia, albo polecenie nie zostało odwołane albo zmienione. W tym przypadku odpowiedzialność ponosi osoba, która podpisała się pod pisemnym poleceniem wykonania polecenia, a przy braku takiego dokumentu – osoba, która wydała polecenie.

ZAKRES ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Zakres podmiotowy

Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, która popełniła czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych określony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Podstawową przesłanką odpowiedzialności jest wina sprawcy.

Odpowiedzialność ponosi zarówno osoba, która popełniła czyn stanowiący naruszenie, jak też osoba, która wydała polecenie dokonania takiego czynu.

Zakres przedmiotowy

Katalog czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest zamknięty.

Zakresem podmiotowym odpowiedzialności objęte są:

1. osoby wchodzące w skład organu wykonującego budżet lub plan finansowy jednostki sektora finansów publicznych albo organu zarządzającego podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne, lub zarządzającego mieniem tych jednostek lub podmiotów;

Podstawowym kryterium odpowiedzialności z tego przepisu osób za naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest ich członkostwo w składzie organu kolegialnego, wykonującego budżet lub plan finansowy w jednostce sektora finansów publicznych, bądź członkostwo również w kolegialnym organie zarządzającym podmiotu niezaliczonego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano środki publiczne do wykorzystania lub dysponowania.

Przykładem osób wchodzących w skład organu wykonującego budżet w j.s.t. są:

- *wójt, burmistrz, prezydent miasta jako organ wykonawczy gminy wykonujący budżet,*
- *zarząd powiatu, zarząd województwa jako organ wykonawczy wykonujący budżet powiatu, województwa; osoby podejmujące kolegialnie uchwały zawierające polecenie lub upoważnienie do popełnienia czynu naruszającego dyscyplinę finansów publicznych mogą się skutecznie ekskulpować jedynie poprzez zgłoszenie sprzeciwu do takiej uchwały na piśmie lub ustnie do protokołu, jak również w przypadku głosowania przeciwko uchwale w głosowaniu jawnym.*

2. kierownicy jednostek sektora finansów publicznych;

Kierownikiem jednostki jest osoba, której powierzono odpowiedzialność za całość gospodarki finansowej tej jednostki – ma określone obowiązki dotyczące rachunkowości, zamówień publicznych i kontroli finansowej. Powierzenie kierownikowi odpowiedzialności za gospodarkę finansową wynika z przepisów szczególnych powołujących jednostkę i tak np.:

➤ *w samorządzie terytorialnym dotyczy to:*

- kierowników gminnych, powiatowych lub wojewódzkich jednostek budżetowych,*
- kierowników samorządowych zakładów budżetowych,*
- kierowników samorządowych instytucji kultury,*
- kierowników samorządowych zakładów opieki zdrowotnej.*

W odniesieniu do wójta, burmistrza, prezydenta, to podmioty te jednoosobowo odpowiadają w gminie za wykonanie budżetu i ich odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych będzie się łączyła z odpowiedzialnością kierownika jednostki sektora finansów publicznych;

➤ *w administracji rządowej właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie oraz kierownicy państwowych jednostek organizacyjnych – dysponujący poszczególnymi częściami budżetu państwa a także kierujący państwowymi agencjami wykonawczymi lub innymi państwowymi osobami prawnymi .*

3. pracownicy jednostek sektora finansów publicznych lub inne osoby, którym odrębną ustawą lub na jej podstawie powierzono wykonywanie obowiązków w takiej jednostce, których niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych;

Kierownik jednostki może powierzyć określone obowiązki w zakresie gospodarki finansowej pracownikom jednostki. Przyjęcie obowiązków przez te osoby powinno być potwierdzone dokumentem w formie odrębnego, imiennego upoważnienia albo wskazania w regulaminie organizacyjnym jednostki.

Powierzenie przez kierownika jednostki pracownikowi obowiązków w zakresie gospodarki finansowej wymaga spełnienia łącznie następujących warunków:

- 1. powierzenie obowiązków musi nastąpić przez kierownika jednostki; kierownik nie może scedować tej czynności na rzecz innej osoby w jednostce;*
- 2. powierzenie obowiązków musi nastąpić na rzecz pracownika zatrudnionego w tej jednostce zgodnie z art. 2 KP, na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę;*
- 3. powierzone obowiązki muszą się mieścić w pojęciu gospodarki finansowej; winny być wyrażone w formie pisemnej, a ich przyjęcie potwierdzone podpisem przez pracownika przyjmującego ten dokument.*

W przypadku niezachowania łącznie wymienionych warunków, powierzenie obowiązków w zakresie gospodarki finansowej jest nieskuteczne i w sytuacji, gdy ich niewykonanie albo nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych, odpowiedzialność ponosi wyłącznie kierownik jednostki. Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości, kierownik jednostki może powierzyć obowiązki w zakresie rachunkowości określonej w ust. 3 tego artykułu innej osobie za jej zgodą (z wyłączeniem przeprowadzenia inwentaryzacji w formie spisu z natury). Przyjęcie odpowiedzialności przez inną osobę powinno być stwierdzone w formie pisemnej.

4. osoby wykonujące w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne, czynności związane z wykorzystaniem tych środków lub dysponowaniem tymi środkami;

W samorządowym sektorze finansów publicznych odpowiedzialność będzie się wiązała z przekazaniem środków publicznych z budżetów jednostek samorządu terytorialnego w formie dotacji celowych podmiotom niezaliczanym do sektora finansów publicznych (fundacje, stowarzyszenia, kluby sportowe, spółki wodne, osoby fizyczne), zarówno na podstawie u.f.p., jak i na podstawie ustaw szczególnych przewidujących możliwość dotowania tych podmiotów. Nie ma też znaczenia, czy osoba fizyczna, dokonująca w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano środki publiczne, dokonuje czynności związanych z ich wykorzystaniem lub dysponowaniem z tytułu pełnienia funkcji w organach takiego podmiotu, czy też jest jego pracownikiem, czy działa na podstawie umowy zlecenia, o dzieło itp.

Zatem, aby do odpowiedzialności mogło dojść, niezbędne jest zaistnienie łącznie dwóch przesłanek:

- 1. środki publiczne zostały przekazane podmiotowi niezaliczanemu do sektora finansów publicznych,*
- 2. osoba fizyczna wykonuje w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych czynności związane z ich wykorzystaniem lub dysponowaniem.*

5. w przypadku naruszenia dyscypliny finansów publicznych dotyczącego nieprawidłowości przy udzielaniu zamówień publicznych, **osoba niebędąca pracownikiem jednostki sektora finansów publicznych, której na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych zamawiający powierzył przygotowanie lub przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego**, działająca jako pełnomocnik zamawiającego, podlega odpowiedzialności za to naruszenie, jeżeli zamawiający jest jednostką sektora finansów publicznych lub udzielane zamówienie publiczne jest finansowane ze środków publicznych;
6. w odniesieniu do naruszenia dyscypliny finansów publicznych dotyczącego nieprawidłowości przy przekazywaniu, wykorzystywaniu i rozliczaniu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) lub innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi:
 - a) osoby zobowiązane lub upoważnione do działania w imieniu podmiotu, któremu odrębną ustawą lub na jej podstawie albo na podstawie umowy lub w drodze porozumienia powierzono określone zadania związane z realizacją programu finansowanego z udziałem środków unijnych lub zagranicznych;
 - b) osoby zobowiązane do realizacji projektu finansowanego z udziałem środków unijnych lub zagranicznych, którym przekazano środki publiczne przeznaczone na realizację tego projektu lub które wykorzystują takie środki;
 - c) osoby zobowiązane lub upoważnione do działania w imieniu podmiotu zobowiązanego do realizacji projektu finansowanego z udziałem środków unijnych lub zagranicznych, któremu przekazano środki publiczne przeznaczone na realizację tego projektu lub który wykorzystuje takie środki.

Zakresem przedmiotowym naruszenia dyscypliny finansów publicznych jest:

1. nieustalenie należności Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych albo ustalenie takiej należności w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia;
2. niepobranie lub niedochodzenie należności Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych albo pobranie lub dochodzenie tej należności w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia;
3. niezgodne z przepisami umorzenie należności Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych, odroczenie jej spłaty lub rozłożenie spłaty na raty albo dopuszczenie do przedawnienia tej należności;

(uregulowania zawarte w ust. 1–3 nie mają zastosowania do należności z tytułu składek, do poboru których są obowiązani: Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego)

4. nieprzekazanie w terminie do budżetu, w należnej wysokości, pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa lub jednostce samorządu terytorialnego;
5. niedokonanie w terminie wpłaty do budżetu w należnej wysokości dochodów przez jednostkę budżetową, nadwyżki środków obrotowych przez samorządowy zakład budżetowy albo nadwyżki środków finansowych przez agencję wykonawczą;

6. przeznaczenie dochodów uzyskiwanych przez jednostkę budżetową na wydatki ponoszone w tej jednostce;
7. przekazanie lub udzielenie dotacji z naruszeniem zasad lub trybu przekazywania lub udzielania dotacji;
8. niezatwierdzenie w terminie przedstawionego rozliczenia dotacji;
9. nieustalenie kwoty dotacji podlegającej zwrotowi do budżetu;
10. wydatkowanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację;
11. nierozliczenie w terminie otrzymanej dotacji;
12. niedokonanie w terminie zwrotu dotacji w należnej wysokości;

13. dokonanie zmiany w budżecie lub planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych bez upoważnienia albo z przekroczeniem zakresu upoważnienia;
14. dokonanie wydatku ze środków publicznych bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków.
15. przeznaczenie środków rezerwy na inny cel niż określony w decyzji o ich przyznaniu;
16. przyznanie lub przekazanie środków związanych z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych bez zachowania lub z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich przyznaniu lub przekazaniu;

17. niedokonanie w terminie przez przyznającego lub przekazującego środki związane z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych rozliczenia tych środków;
18. nieustalenie podlegającej zwrotowi kwoty środków związanych z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych albo ustalenie takiej kwoty w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia;
19. niedochodzenie podlegającej zwrotowi kwoty środków związanych z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych albo dochodzenie takiej kwoty w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia;
20. niezgodne z przepisami umorzenie podlegającej zwrotowi kwoty środków związanych z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych, odroczenie jej spłaty lub rozłożenie spłaty na raty albo dopuszczenie do przedawnienia tej należności;

21. wykorzystanie środków publicznych lub środków przekazanych ze środków publicznych, związanych z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych, niezgodnie z przeznaczeniem lub z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, w tym:
 - 1) procedur określonych przepisami o zamówieniach publicznych – dotyczącego nieprawidłowości przy udzielaniu zamówień publicznych,
 - 2) procedur określonych przepisami o koncesji na roboty budowlane lub usługi – dotyczącego nieprawidłowości przy udzielaniu koncesji na roboty budowlane;
22. niedokonanie w terminie przez otrzymującego lub wykorzystującego środki publiczne lub środki przekazane ze środków publicznych, związane z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych, rozliczenia tych środków;
23. niedokonanie w terminie lub w należytnej wysokości zwrotu kwoty środków publicznych lub środków przekazanych ze środków publicznych, związanych z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych;
24. nieprzekazanie w terminie lub w należytnej wysokości zwracanej kwoty środków publicznych lub środków przekazanych ze środków publicznych, związanych z realizacją programów lub projektów finansowanych z udziałem środków unijnych lub zagranicznych, przez podmiot, za pośrednictwem którego zwracane są te środki;

25. nieopłacenie w terminie przez jednostkę sektora finansów publicznych:
- 1) składek na ubezpieczenia społeczne,
 - 2) składek na ubezpieczenie zdrowotne,
 - 3) składek na Fundusz Pracy,
 - 4) składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
 - 5) wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- albo ich opłacenie w kwocie niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia;
26. zaciągnięcie zobowiązania bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania zobowiązań przez jednostkę sektora finansów publicznych;
27. niewykonanie w terminie zobowiązania jednostki sektora finansów publicznych, w tym obowiązku zwrotu należności celnej, podatku, nadpłaty lub nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, którego skutkiem jest zapłata odsetek, kar lub opłat albo oprocentowanie tych należności – z zastrzeżeniem, że nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych powyższe zaniechanie, jeżeli zapłata odsetek lub oprocentowanie są związane z czynnościami mającymi na celu ustalenie zasadności zwrotu tych należności;

28. niezgodne z przepisami o zamówieniach publicznych:
- 1) opisanie przedmiotu zamówienia publicznego w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję;
 - 2) ustalenie wartości zamówienia publicznego lub jego części, jeżeli miało to wpływ na obowiązek stosowania przepisów o zamówieniach publicznych albo na zastosowanie przepisów dotyczących zamówienia publicznego o niższej wartości;
 - 3) opisanie sposobu dokonania oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w sposób niezwiązany z przedmiotem zamówienia lub nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia;
 - 4) określenie kryteriów oceny ofert;
 - 5) nieprzekazanie do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub niezamieszczenie w Biuletynie Zamówień Publicznych ogłoszenia o zamówieniu, ogłoszenia o zmianie ogłoszenia o zamówieniu lub ogłoszenia o udzieleniu zamówienia;
 - 6) niezawiadomienie w terminie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o wszczęciu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego;
- z zastrzeżeniem, że powyższe działania lub zaniechania nie stanowią naruszenia dyscypliny finansów publicznych, jeżeli:
- a) zostało skorygowane w sposób zapewniający zgodność danej czynności i toku postępowania z przepisami o zamówieniach publicznych;
 - b) nie doszło do udzielenia zamówienia publicznego;

29. udzielenie zamówienia publicznego:
- 1) wykonawcy, który nie został wybrany w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych;
 - 2) z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych dotyczących przesłanek stosowania trybów udzielenia zamówienia publicznego: negocjacji bez ogłoszenia, zamówienia z wolnej ręki lub zapytania o cenę;
30. naruszenie przepisów o zamówieniach publicznych w inny sposób niż określony w ust. 28 i 29, jeżeli miało ono wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, chyba że nie doszło do udzielenia zamówienia publicznego;
31. zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego:
- 1) bez zachowania formy pisemnej;
 - 2) na czas dłuższy niż określony w przepisach o zamówieniach publicznych lub na czas nieoznaczony, z wyłączeniem przypadków dopuszczonych w przepisach o zamówieniach publicznych;
 - 3) przed ogłoszeniem orzeczenia przez Krajową Izbę Odwoławczą, z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych;

32. unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, określających przesłanki upoważniające do unieważnienia tego postępowania;
33. niezłożenie przez członka komisji przetargowej lub inną osobę wykonującą czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego po stronie zamawiającego oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania;
34. niewyłączenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego osoby podlegającej wyłączeniu z takiego postępowania na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych;
35. zmiana umowy w sprawie zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych;

36. zawarcie umowy koncesji:

- 1) z koncesjonariuszem, który nie został wybrany zgodnie z przepisami o koncesji na roboty budowlane lub usługi;
- 2) z naruszeniem przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi dotyczących obowiązku przekazania lub zamieszczenia ogłoszenia w postępowaniu o zawarcie umowy koncesji;
- 3) której przedmiot lub warunki zostały określone w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji;
- 4) z innym, niż wymienione w pkt 1–3, naruszeniem przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi, jeżeli naruszenie to miało wpływ na wynik postępowania o zawarcie umowy koncesji;

37. zawarcie umowy koncesji:

- a) bez zachowania formy pisemnej;
- b) z pominięciem terminu, w jakim może ona być zawarta, z wyłączeniem przypadków dopuszczonych w przepisach o koncesji na roboty budowlane lub usługi;
- c) na czas dłuższy niż określony w przepisach o koncesji na roboty budowlane lub usługi, z wyłączeniem przypadków dopuszczonych w przepisach o koncesji na roboty budowlane lub usługi;
- d) przed ogłoszeniem orzeczenia przez wojewódzki sąd administracyjny w sprawie skargi na czynność wyboru oferty najkorzystniejszej z wyłączeniem przypadku dopuszczonego w przepisach o koncesji na roboty budowlane lub usługi;

38. odwołanie postępowania o zawarcie umowy koncesji z naruszeniem przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi;

39. zmiana umowy koncesji z naruszeniem przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi;

40. zaniechanie przeprowadzenia lub rozliczenia inwentaryzacji albo przeprowadzenie lub rozliczenie inwentaryzacji w sposób niezgodny z przepisami ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 z późn.zm.);
41. niesporządzenie lub nieprzekazanie w terminie sprawozdania z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowania albo wykazanie w tym sprawozdaniu danych niezgodnych z danymi wynikającymi z ewidencji księgowej;
42. zaniechanie prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostce sektora finansów publicznych do tego zobowiązanej, wskutek niezatrudnienia audytora wewnętrznego albo niezawierania umowy z usługodawcą;
43. niedokonanie lub nienależyte dokonanie wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczej lub finansowej z planem finansowym lub kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących takiej operacji, jeżeli miało ono wpływ na:
 - 1) dokonanie wydatku powodującego przekroczenie kwoty wydatków ustalonej w planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych;
 - 2) zaciągnięcie zobowiązania niemieszczącego się w planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych;

44. niewykonanie lub nienależyte wykonanie przez kierownika jednostki sektora finansów publicznych obowiązków w zakresie kontroli zarządczej w jednostce sektora finansów publicznych, jeżeli miało ono wpływ na:

- 1) uszczuplenie wpływów należnych tej jednostce, Skarbowi Państwa lub jednostce samorządu terytorialnego – z wyłączeniem należności z tytułu składek, do poboru których są obowiązani ZUS i Prezes KRUS;
- 2) dokonanie wydatku powodującego przekroczenie kwoty wydatków ustalonej w planie finansowym jednostki;
- 3) zaciągnięcie zobowiązania bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących zaciągania zobowiązań przez jednostkę sektora finansów publicznych;
- 4) niewykonanie w terminie zobowiązania jednostki, w tym obowiązku zwrotu należności celnej, podatku, nadpłaty lub nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne;
- 5) udzielenie zamówienia publicznego wykonawcy, który nie został wybrany w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych;
- 6) zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych dotyczących formy pisemnej umowy, okresu, na który umowa może być zawarta, lub w przypadku wniesienia odwołania – terminu jej zawarcia;
- 7) niewyłączenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego osoby podlegającej wyłączeniu z takiego postępowania na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych;
- 8) unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych określających przesłanki unieważnienia tego postępowania;
- 9) zawarcie umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi z koncesjonariuszem, który nie został wybrany zgodnie z przepisami o koncesji na roboty budowlane lub usługi;
- 10) zawarcie umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi z naruszeniem przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi dotyczących formy pisemnej umowy, okresu, na który umowa może być zawarta, lub w przypadku wniesienia skargi na czynność wyboru oferty najkorzystniejszej – terminu jej zawarcia;
- 11) odwołanie postępowania o zawarcie umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi z naruszeniem przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi;
- 12) dokonanie, w zakresie gospodarki finansowej lub w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub przygotowaniu tego postępowania albo w postępowaniu o zawarcie umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi, czynności naruszającej dyscyplinę finansów publicznych przez osobę nieupoważnioną do wykonania tej czynności;
- 13) działanie lub zaniechanie skutkujące zapłatą ze środków publicznych kary, grzywny lub opłaty stanowiącej sankcję finansową, do których stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Postępowanie wszczyna rzecznik dyscypliny finansów publicznych – pełniący funkcję oskarżyciela, na podstawie zawiadomienia o ujawnionych okolicznościach, wskazujących na naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Do złożenia zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych uprawnione a jednocześnie zobowiązane są następujące podmioty:

1. kierownik jednostki sektora finansów publicznych,
2. kierownik podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne,
3. organ sprawujący nadzór nad jednostką sektora finansów publicznych,
4. organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego,
5. komisja stała organu stanowiącego samorządu terytorialnego,
6. organ kontroli lub kierownik jednostki prowadzącej kontrolę jednostki sektora finansów publicznych,
7. dysponent przekazujący środki publiczne jednostce sektora finansów publicznych lub podmiotowi niezaliczanemu do sektora finansów publicznych,
8. organ założycielski jednostki sektora finansów publicznych.

Po otrzymaniu zawiadomienia rzecznik dyscypliny podejmuje czynności sprawdzające w celu stwierdzenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Na podstawie poczynionych ustaleń wszczyna postępowanie wyjaśniające, albo odmawia wszczęcia takiego postępowania. Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania jest zaskarżalne. Postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego odnosi się do konkretnej osoby (ewentualnie do konkretnych osób). Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscypliny składa wnioski o ukaranie za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, umarza postępowanie wyjaśniające lub je zawiesza. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego jest zaskarżalne do Głównego Rzecznika.

Rzecznik powinien zakończyć czynności sprawdzające i postępowanie wyjaśniające w ciągu 120 dni od otrzymania zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

Wniosek o ukaranie jest kierowany do komisji orzekającej i dotyczy konkretnej osoby (ewentualnie konkretnych osób). Osoba, której dotyczy wniosek (obwiniony) i rzecznik dyscypliny są stronami postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przed komisją orzekającą. Jeżeli wniosek o ukaranie spełnia kryteria formalne, sprawa jest rozpoznawana na rozprawie lub posiedzeniu. W wyniku rozpoznania sprawy na rozprawie komisja orzekająca wydaje orzeczenie o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, orzeczenie o uniewinnieniu, albo orzeczenie o umorzeniu postępowania.

Postępowanie jest dwuinstancyjne. Od orzeczenia komisji orzekającej w pierwszej instancji, służy stronom odwołanie do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych. Na tym etapie postępowania funkcję oskarżyciela pełni Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych albo jego zastępca.

W wyniku rozpoznania odwołania Główna Komisja Orzekająca:

1. utrzymuje orzeczenie w mocy, albo
2. uchyla orzeczenie w całości lub w części i rozstrzyga sprawę co do istoty,
3. uchyla orzeczenie w całości lub w części i umarza postępowanie,
4. uchyla orzeczenie w całości lub w części i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez komisję orzekającą.

Wszystkie organy prowadzące postępowanie (rzecznik dyscypliny, Główny Rzecznik, komisja orzekająca pierwszej instancji oraz Główna Komisja Orzekająca) obowiązane są, na każdym etapie postępowania uwzględniać okoliczności powodujące wyłączenie możliwości orzekania w sprawie, określone w art. 78 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W takich przypadkach postępowania nie wszczyna się, a jeśli zostało wszczęte – wydaje się postanowienie o umorzeniu postępowania albo orzeczenie o uniewinnieniu. Jedną z takich okoliczności jest przedawnienie karalności. Karalność naruszenia dyscypliny finansów publicznych ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 3 lata. Jeżeli jednak w tym okresie wszczęto postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, karalność ustaje z upływem 2 lat od tego okresu.

Na prawomocne orzeczenia i postanowienia Głównej Komisji Orzekającej kończące postępowanie przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Wniesienie skargi wstrzymuje wykonanie prawomocnego orzeczenia w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Skarga do sądu administracyjnego przysługuje także na postanowienia Przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej, kończące postępowania, wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie przyjęcia środka zaskarżenia.

UPRAWNIENIA OBWINIONEGO

Prawo do obrony przysługuje obwinionemu w toku całego postępowania, od momentu złożenia wniosku o ukaranie (momentu, od którego osoba uzyskuje status obwinionego). Prawa te przysługują także osobie, wobec której rzecznik dyscypliny wszczął postępowanie wyjaśniające.

Prawo do obrony jest realizowane przez wprost określone uprawnienia przyznane obwinionemu:

- a) **prawo do obrońcy** – obwiniony a także osoba, wobec której rzecznik dyscypliny wszczął postępowanie wyjaśniające, może korzystać z pomocy tylko jednego obrońcy. Obrońcą obwinionego może być osoba uprawniona do obrony zgodnie z przepisami prawa o adwokaturze, osoba uprawniona do świadczenia pomocy prawnej zgodnie z przepisami o radcach prawnych albo inna osoba, posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych;
- b) **prawo do składania wniosków i oświadczeń** – obwiniony może (nie ma takiego obowiązku) składać wyjaśnienia, a obwiniony i obrońca – oświadczenia i wnioski ustnie do protokołu lub na piśmie;
- c) **zasada dwuinstancyjności postępowania** – oznacza to, że na orzeczenia i inne wskazane w ustawie rozstrzygnięcia, wydane przez organy postępowania w pierwszej instancji, przysługuje stronom środek zaskarżenia; zażalenia i odwołania (środki zaskarżenia) wnosi się na piśmie, za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżane zarządzenie, postanowienie albo orzeczenie, w terminie 14 dni od jego doręczenia; o tym uprawnieniu organy postępowania zobowiązane są pouczyć strony.

OBOWIĄZKI ORGANÓW POSTĘPOWANIA WOBEC OBWINIONEGO

Zasada prawdy obiektywnej – jest związana z zasadą domniemania niewinności, w postępowaniu dąży się do tego, by podstawą wydania rozstrzygnięcia były prawdziwe (zgodne z rzeczywistością) ustalenia poczynione w jego trakcie;

Zasada domniemania niewinności – obwinionego uważa się za niewinnego, dopóki jego odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie zostanie udowodniona i potwierdzona prawomocnym orzeczeniem w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych;

Obowiązek udzielania informacji – organy prowadzące postępowanie są obowiązane, w niezbędnym zakresie, pouczyć jego uczestników o ciążących na nich obowiązkach i przysługujących im prawach oraz udzielać im wyjaśnień i informacji o tych prawach i obowiązkach, tak aby w toku postępowania jego uczestnicy nie ponieśli szkody z powodu nieznamomości przepisów, dotyczących postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

KATALOG KAR

Karami za naruszenie dyscypliny finansów publicznych są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna;
- 4) zakaz pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

Kara upomnienia – karę upomnienia wymierza się w przypadku naruszenia dyscypliny finansów publicznych popełnionego nieumyślnie lub w przypadku gdy stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych nie jest znaczny.

Kara nagany – ukaranie karą nagany lub karą pieniężną wywołuje, określone w odrębnych przepisach, skutki wynikające z ujemnej lub negatywnej oceny kwalifikacyjnej.

Kara pieniężna – karę pieniężną wymierza się w wysokości od 0,25 do trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia osoby odpowiedzialnej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – obliczonego jak wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego – należnego w roku, w którym doszło do tego naruszenia; jeżeli nie jest możliwe ustalenie wysokości wynagrodzenia, karę pieniężną wymierza się w wysokości od 0,25 do pięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia.

Karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi – wymierza się na okres od roku do 5 lat; ukaranie karą zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi wyklucza, przez czas określony w orzeczeniu o ukaraniu, możliwość:

1) pełnienia funkcji:

- a) kierownika, zastępcy kierownika lub dyrektora generalnego,
- b) członka zarządu,
- c) skarbnika, głównego księgowego lub zastępcy głównego księgowego,
- d) kierownika lub zastępcy kierownika komórki bezpośrednio odpowiedzialnej za wykonywanie budżetu lub planu finansowego – jednostki sektora finansów publicznych;

2) reprezentowania interesów majątkowych Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych;

3) członkostwa w organach stanowiących, nadzorczych i wykonawczych państwowych i samorządowych osób prawnych.

ZASADY WYMIERZANIA KAR

Organ orzekający w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych wymierza karę według swego uznania, w granicach określonych w ustawie, uwzględniając skutki i stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych dla finansów publicznych, stopień winy, jak również cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i dyscyplinujące, które ma osiągnąć w stosunku do ukaranego.

ZASADY WYMIERZANIA KARY ZAKAZU PEŁNIENIA FUNKCJI

Karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi wymierza się w przypadku rażącego naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a w szczególności działania lub zaniechania:

- 1) którego skutkiem jest znaczące uszczuplenie środków publicznych, zaciągnięcie bez upoważnienia zobowiązań albo zapłata znacznej kwoty odsetek, kar lub opłat;
- 2) świadczącego o nagannym niedopełnieniu obowiązku należytej staranności zawodowej;
- 3) świadczącego o uporczywym lekceważeniu zasad gospodarowania środkami publicznymi.

Karę zakazu pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi można wymierzyć w przypadku ponownego ukarania za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

PRZEDAWNIE NIE KARALNOŚCI

Karalność naruszenia dyscypliny finansów publicznych ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 3 lata. Jeżeli w tym okresie nastąpiło wszczęcie postępowania o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, karalność ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu.

W przypadku stwierdzenia nieważności prawomocnego postanowienia lub orzeczenia komisji orzekającej w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, karalność ustaje po upływie 2 lat od dnia stwierdzenia nieważności prawomocnego postanowienia lub orzeczenia.

W przypadku uchylenia prawomocnego postanowienia lub orzeczenia komisji orzekającej w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, karalność ustaje po upływie 2 lat od dnia uchylenia prawomocnego postanowienia lub orzeczenia. W razie wznowienia postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych zakończonego prawomocnym postanowieniem lub orzeczeniem, karalność ustaje po upływie 2 lat od dnia wydania postanowienia o wznowieniu postępowania.

ZATARCIE UKARANIA

Zatarcie ukarania za naruszenie dyscypliny finansów publicznych następuje z mocy prawa, jeżeli od dnia wykonania kary lub przedawnienia jej wykonania upłynęły 2 lata. W razie odstąpienia od wymierzenia kary zatarcie ukarania z mocy prawa następuje po upływie roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Z chwilą zatarcia ukarania uważa się je za niebyłe.

Na wniosek ukaranego lub jego przełożonego, pozytywnie zaopiniowany przez Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych może postanowić o zatarciu ukarania za naruszenie dyscypliny finansów publicznych przed upływem terminu 2 lat.

DZIĘKUJEMY ZA UDZIAŁ W SZKOLENIU

Naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Prowadzący: Liliana Ochmańska

Więcej certyfikowanych wideoszkoleń dla księgowych i kadrowych na:
www.wideoszkolenia.infor.pl